

Regjeringen har forlangt, og jeg er overbevist om ialfald lige saa meget som det, man vinder ved de høiere lønede Embeder. Vi ville derfor efter min Opfattelse ikke kunne vente noget finansielt Fremskridt, hvis vi her i aften følge den høitærede Minister fremfor at vedtage det, som han oprindeligt har forlangt. Jeg siger, at vi ikke kunne vente noget finansielt Fremskridt, hvorimod jeg skal indrømme, at der med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som har været omdebatteret, og som siden vil komme frem under Nr. 22, er gjort et Fremskridt. Jeg ønsker imidlertid ikke, at dette skal opfattes som et Indlæg i Striden mellem de Herrer, men det er kun en Oplysning, som jeg hævder fra det finansielle Standpunkt.

Hjort: Jeg har været med til at stille Forslaget under Nr. 1, og jeg antager, at Thingets ærede Medlemmer ville erkjende, at det er i Konsekvens med min hele foregaaende Stilling til denne Sag, idet jeg haade ved 2den og 3die Behandling har opstillet det samme Endringsforslag. Naar jeg nu er gaaet længere ned, end jeg gik ved 2den og 3die Behandling, og har været med til at stille Forslaget under Nr. 3 om at nedsætte de 350 Lønder Byg til 325 Lønder Byg, saa er dette tildels af en dobbelt Grund. Den ene Grund — skøndt ikke den overveiende — har for mig været den, at Lønningsstatserne for de lavere Embeder i Landsthinget vare forhøiede fra 200 til 220 Lønder Byg. I Folkethinget var der vedtaget 200 Lønder, men i Landsthinget bleve de forhøiede til 220. Jeg troede nu, at det maaste vilde være lige saa heldigt at lade disse Lønningsstatser blive staaende, og derimod, for dog at faa det samme eller lidt Mere tilovers, at formindste Lønningsstatserne for 2den Klasse. Dette er en Grund, men det er ikke for mig den vigtigste og væsentligste. Det, der for mig er den væsentligste Grund til at være med til at stille dette Endringsforslag, er at faa Noget ud af Loven. Det stillede sig nemlig for mig, som om det vilde være meget usandsynligt, at man vilde faa Noget ud af Loven, naar der ikke blev foretaget lidt Nedsættelse i de Lønninger, som

Mindretallet ved 2den Behandling havde foreslaaet, og dette er Grunden, hvorfor jeg har været med til at stille Forslaget. Jeg troede ikke, at Lovforslaget vilde gaa igjennem heri Thinget med de Lønningsstatser, som Mindretallet før havde foreslaaet, og for dog at faa Noget ud af Loven, bestemte jeg mig derfor til at gaa endnu længere ned, end jeg før havde gjort. Naar jeg nu i aften hører fra Ministerbordet, at Loven ikke vil komme ud med denne Nedsættelse, saa er det mig forresten en ligegyldig Sag, for hvilket Spørgsmaal Loven falder, enten den falder, fordi Folkethinget ikke vil vedtage de høie Lønninger, eller fordi den høitærede Minister ikke vil gaa ind paa Nedsættelser. Det vilde imidlertid være sørgeligt for mig, om Loven skulde falde, og for dog at bidrage Mit til, at Loven kan komme ud, skal jeg for mit Bedkommende — men ogsaa kun for mit eget Bedkommende, thi jeg er ikke bemyndiget til at tale for Andre — frasalde Endringsforslaget under Nr. 3.

Th. Nielsen: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at det ikke er mig ligegyldigt under hvilke Omstændigheder Lovforslaget falder. Jeg vil sige, at vedtages de høie Lønninger, saa komme vi vanskelig bort fra dem og det er altsaa af den største Betydning, om vi i aften gaa ind paa de høie Lønninger, eller om vi blive ved de Lønninger, som flere ærede Medlemmer i Forening med mig have foreslaaet, hvilke jeg ogsaa kalder høie, men dog ikke saa høie som de andre. Naar vi nu have hørt fra Ministerbordet, at der er liden Udsigt til, at Loven vil gaa igjennem, hvis vi følge den ærede Ordfører, saa siger jeg: hvorfor skulle vi Andre saa ikke blive ved de mindre Lønninger, selv om vi forøvrigt følge den ærede Ordfører, da det er os af Betydning at faa slaaet fast, at de ere altsor store?

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Berg og S. Madse: